

[Socialministeren.]

Mentalitet. Det kan der vel sikkert være noget om. Naar man er inde i Tidsperioder som dem, vi gennemlever, med en saa voldsom Usikkerhed i Erhvervsforholdene paa alle Omraader, hvor Masser af Mennesker, der tidligere har kunnet klare sig selv ved at passe det Arbejde, de kunde skaffe sig, nu ikke længere er i Stand til at skaffe sig Arbejde, naar ingen ved, hvad Dagen i Morgen bringer for dem, saa skal naturligvis offentlig Understøttelse komme til at betyde meget mere end i tidligere Tider. I det lange Løb indstiller det ogsaa Befolkningen paa en helt anden Maade over for Problemet offentlig Hjælp end tidligere, det er lige saa sikkert.

Jeg vil nøjes med at gøre nogle Bemærkninger til en enkelt af det ærede Medlem Hr. Jens Thomsens Udtalelser, nemlig det ærede Medlems Henstilling til mig om at sørge for, at Anvisningskontorerne skal tilstille Sogneraadene en Fortegnelse over de kontrolerede ledige. Jeg skal tage Spørgsmaalet op til Forhandling med Arbejdsdirektoratet. Jeg er ikke sikker paa, at det ikke er en meget omstændelig Ordning at gaa til, idet det, hvor der er Tale om Amtskontorer, altid vil være vanskeligt at konstatere uden meget detaillerede Kort for hver enkelt, der anmeldes ledig, hvilket af Sognene i Amtet han er bosat i. Men er der en Mulighed der, saa skal jeg ikke være uvillig til at tage under velvillig Overvejelse at gaa med til at gennemføre en saadan Ordning. Jeg er indstillet paa, at der overhovedet ikke maa være en eneste Arbejdsplads ledig her i dette Land, hvor Arbejdsvilkaarene er saadan, at det er forsvarligt at henvise arbejdsløse til Arbejdet, saa længe vi overhovedet har noget, der kan anvises. Det er ogsaa Arbejdsdirektoratets og Arbejdsanvisningskontorerens Opgave at sørge for, at ethvert Krav om Arbejdskraft kan blive imødekommet.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen sagde, at ugifte gik til Kontrol i en Landsby, samtidig med at der rekvireredes Folk fra Byen, der betaltes med 8 Kr. om Dagen. Det er en topmaalt Urimelighed, at det sociale Udvalg finder sig i det, fordi det sociale Udvalg simpelt hen ikke alene har Ret, men ogsaa Pligt til at gøre Arbejdsløshedskontrollojerne opmærksom paa Forholdet og dermed faa dette Uvæsen standset. Der er ingen, der tager det i Forsvar, at det skal være nødvendigt, at naar der er Arbejde ved Høsten til 8 Kr. om Dagen — hvad der jo er mere, end der betales de fleste

andre Steder for netop den Art Arbejde —, at tage Arbejdere fra Byen, samtidig med at der gaar unge Mennesker og driver og faar Socialhjælp eller Arbejdsløshedsunderstøttelse ude i Sognet. Der er ingen, der tager den Slags Ting i Forsvar, og overalt hvor jeg kan medvirke til, at ogsaa de sociale Udvalg bliver belært om deres Pligter med Hensyn til Kontrollen med, at der ikke finder Misbrug af den Art Sted, skal jeg være villig dertil.

Der er over for mig paa anden Maade rejst det Spørgsmaal, om det ikke vilde være rimeligt at skabe et vist Samarbejde mellem de sociale Udvalg og Arbejdsløshedsforsikringen ude omkring i Sognene. Jeg vil gerne her udtale, at jeg er villig til ved Forhandling at søge at faa gennemført en saadan Ordning, at vi kan blive i Stand til at undgaa de Klager, som kommer frem over, at der gaar unge Mennesker ude i Sognene og hæver Understøttelse, samtidig med at der faktisk er ledige Pladser, de kan gaa ind i. Det er efter mit bedste Skøn en meget ringe Promille af Arbejdsløshedsforsikringens mange Medlemmer, der saaledes misbruger Forsikringen ved ikke at tage Arbejde, der virkelig foreligger, og ingen er tjent med, at denne ringe Promille faar Lov til i Fred at misbruge Forsikringen til Skade for de mange. Her er vi tværtimod alle interesserede i at faa skabt en saa effektiv Kontrol som muligt. Jeg betragter i og for sig ikke denne Debat som en Oppositionsdebat, men som en rent saglig Debat om et sagligt Problem, hvor vi maa kunne enes paa rimelig og fornuftig Maade, og jeg vil til enhver Tid være med til at skabe den mest effektive Kontrol.

Edvard Sørensen: Socialministeren har tidligere udtalt, at det paahvilede Kontorerne at undersøge Forholdene, for saa vidt angik, hvorvidt de for Jordbrugere og selvstændige næringsdrivende gældende Særbestemmelser for Medlems- og Understøttelsesret overholdes. Disse Bestemmelser, der gælder for Jordbrugere, findes som bekendt i Note 1 til § 9 i Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring af 1932, og mig bekendt er de ikke ændret siden da. Disse Betingelser lyder saadan — med Formandens Tilladelse vil jeg gerne citere dem —:

„Betingelserne for, at en Jordbruger kan anses som Lønarbejder og dermed berettiget til at være nydende Medlem, er ifølge de gældende Regler: 1) at den paagældende er beskæftiget som Lønarbejder mindst 150 Dage om Aaret,